

Vogn, skal holde af til højre for den Vogn, der kommer fra modsat Side. Jeg gør saa Forsøget, men der staar en Politibetjent i Nærheden, og jeg bliver mulkteret, fordi jeg ved en Manøvre, som ikke har foranlediget nogen som helst Malheur, har overtraadt et Reglement. Jeg tror derfor, at det var heldigere, om man kunde blive fri for en Bestemmelse som denne, der kan føre til Gene for de vejfarende og til Ubehagelighed for Cyklisterne uden at gøre allermindste Nytte. — Med Hensyn til Lygtetænding har det forbavset mig noget at se, at Forslagsstillerne her have foreslaaet, at i Københavns Amts nordre Birk og i Købstæderne kunne Politimestrene paabyde, at der skal være tændt Lygte paa Cyklen fra en Time efter Solnedgang til en Time før Solopgang, hvorimod der ikke staar noget om det øvrige Land. Nu vilde man maaske gøre den Indvending, at der i nordre Birk er et Paabud om, at Vogne skulle være forsynede med Lygter, naar de køre derude, men det er der ikke i København. Der har man paalagt Cyklisterne at have tændt Lygte, men man har ikke paalagt Drosker, Arbejdsvogne og Herskabskøretøjer nogen som helst Pligt til at have Lygte, hvad der i og for sig ogsaa er ganske overflødig, da Gadebelysningen efterhaanden bliver bedre og bedre. Snarere kunde man sige, at en saadan Bestemmelse omkring paa Landet, hvor man ingen Vejbelysning har, kunde have Betydning for de vejfarende. For Cyklisterne selv har den ikke meget at betyde. Det kan maaske være heldigt at være fri for at have tændt Lygte, men naar man er vant til at køre dermed, er det, som Paragraffen er affattet, maaske et Spørgsmaal, om ikke Forholdet kan tænkes at blive det, at man, naar man kører i en Jurisdiktion med tændt Lygte, kan komme ind i en anden, hvor det forlanges, at man ikke maa have Lygten tændt. Man kan her risikere, at der er udstedt Forbud mod at have tændt Lygte, saa at man kan blive straffet, hvis man har Lygten tændt. Jeg synes, at Reglen burde være ens for hele Landet, og jeg tror, at naar man endelig skal have tændt Lygten, maatte det vistnok for de vejfarendes Skyld foretrækkes, at den var tændt paa de Steder, hvor der ikke findes anden Vejbelysning; saa kunne de, som møde Cyklister, se, at der kommer et saadant Køretøj, og holde sig til Side, saaledes at der ikke sker nogen Kollision. Der blev af det ærede Medlem, som talte sidst, det ærede Medlem fra Stubbekøbing (N. J. Larsen) doleret stærkt over, at her var

Tale om at give Cyklisterne en særlig Ret, og han vilde ikke sige noget slemt om Cyklisterne, kun hævde de jævne, sindige Fodgængeres Ret til at færdes paa Vejene. Men der er dog det at bemærke, at det hænder ikke saa sjældent, at disse besindige Fodgængere genere Cyklisterne i meget høj Grad. Det er en Erfaring, som enhver, der benytter Cykle, vil have gjort, at man meget ofte ser ærede Medborgere gøre sig en særlig Fornøjelse af at komme i Vejen for Cyklerne. De vide nemlig meget godt, at Cyklisten nok tager sig i Vare. Ikke faa Væltninger o. s. v. ere netop foranledigede derved, at disse „fredelige“ vejfarende se sig gnavne paa saadanne Cyklister. Hvad der i saa Henseende gælder for Fodgængere, gælder i endnu højere Grad for de vejfarende, der ikke selv risikere det allermindste, nemlig ridende og kørende. Det hænder ikke sjældent paa Vejene her omkring ved København, at Kuske paa Køretøjer ligefrem gøre sig en Fornøjelse af at køre paa en saadan Maade, at de absolut tvinge Cyklisterne til at køre i Grøften. Der findes imidlertid ikke i dette Forslag nogen som helst Regel, som kan bruges til at straffe en saadan Kusk, der foretager sig noget saadant. Skønt jeg i og for sig ikke ønsker, at man skal have disse Regler i al Almindelighed, siger jeg dog, at hvad der er Ret for den ene, maa være billigt for den anden. Vil man altsaa straffe Cyklisterne, naar de ikke opfylde visse Regler, synes jeg, at de have et billigt Krav paa, at andre ogsaa udsatte sig for Straf, hvis de forulempe Cyklisterne. Derfor henstiller jeg, som sagt, om man ikke kunde tage det hele Spørgsmaal om Vejførsel op her ved denne Lejlighed. — Jeg vil gerne gøre endnu en Bemærkning til det ærede Medlem fra Stubbekøbing. Han sagde, at han vilde læse § 2 saaledes som, at man ude paa Landet selv i stærkt befærdede Landsbyer eller uden for Vejene baade kunde slippe Styret og Pedalerne og lade staa til. Nej, det lader man simpelt hen være med af den Grund, at man risikerer at knække Halsen derved. Faren derfor er altsaa slet ikke saa stor. — Jeg skal altsaa med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale, at man under den videre Behandling af dette Forslag ogsaa tager Hensyn til den øvrige Vejførsel, til Kørsel og Ridning, saa at der, naar vi endelig skulle have en Lov om dette Forhold, kan komme til at gælde ensartede Bestemmelser hele Landet over, thi saa kan der være en Fordel ved at faa en Lov paa dette Omraade. Det